

Chương 500: Thảm Hoạ Cổng (37) - Olivia Lanze Gặp Nguy Hiểm!

(Số từ: 3435)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

11:41 AM 22/07/2023

Chiến trường là một khung cảnh hoàn toàn vô vọng khi họ chiến đấu chống lại sự kết hợp của các linh hồn báo thù.

"Những sinh vật bất chấp đã phản bội mệnh lệnh! Hãy diệt vong dưới danh nghĩa Towan!"

Các linh mục có khả năng sử dụng [sức mạnh thần thánh] của cả Ma thần và Thánh thần. Tuy nhiên, bây giờ họ cần sức mạnh của các vị thần.

Olivia lao về phía Thánh hiệp sĩ bị linh hồn chiếm hữu, người đã bắt đầu tấn công bừa bãi các linh mục và hiệp sĩ đồng đội.

Những cá nhân này ngần ngại tấn công, sợ rằng họ sẽ làm hại đồng đội của mình.

*Rầm!

Olivia túm lấy cổ tên hiệp sĩ bị ma ám đang nổi cơn thịnh nộ và hét lên.

"Biến đi, những sinh linh xấu xa!"

*Loé!

"Không có chỗ cho người trong thế giới này!"

*Rầm!

Một cơn bão thần thánh bùng lên từ tay Olivia, nhấn chìm hiệp sĩ bị chiếm hữu.

*Wreeeeeeeeeeee!

-Graaaaaaaaaaaaaa!

Như thể bị nuốt chửng bởi ngọn lửa thần thánh, những linh hồn độc ác đã chiếm lấy cơ thể của hiệp sĩ bị thiêu rụi, cùng với làn khói đen bốc lên dữ dội.

Trong ngọn lửa vàng thiêu đốt các linh hồn, Olivia nhìn thấy ánh sáng trở lại trong đôi mắt vô hồn của hiệp sĩ.

-Hà hà hà...

*Cough...

Nhưng nó chỉ kéo dài một lúc, khi hiệp sĩ tỉnh lại sùi bọt mép và gục xuống ngay tại chỗ.

Chỉ là áp chế tinh thần trong thời gian ngắn, nhưng rõ ràng là tâm trí của hắn đã tan tành.

Đây là sức mạnh của chỉ một mảnh của linh hồn báo thù khổng lồ đã bị chia thành hàng chục mảnh.

Các linh mục, những người có thể gọi là cựu chiến binh, đã bị đẩy đến bờ vực của cái chết do bị chiếm hữu.

Những người có [sức mạnh tinh thần] để chống lại đã bị thống trị, và những người cố gắng thoát khỏi sự chiếm hữu đã có tâm trí tan nát.

Dưới sự bảo vệ của [sức mạnh thần thánh], Olivia bàng hoàng nhìn các linh hồn xuyên thủng hàng phòng ngự của họ và thâm nhập vào các linh mục. Đây có phải là kết quả của tội lỗi của họ?

Tội lỗi của những người nắm giữ sức mạnh của các vị thần không bị chính các vị thần phán xét.

Vì vậy, sự tức giận, hận thù, tuyệt vọng và sợ hãi đã tích tụ và đông lại trong họ, cùng với sự bất công và đau khổ, giờ đang trừng phạt họ.

Có phải họ bị phán xét bởi sự căm ghét của người dân, vì các vị thần không phán xét họ?

Tuy nhiên, Olivia không đơn độc ở nơi này.

Trong một khoảnh khắc, hàng chục linh hồn báo thù bị phân mảnh nhấn chìm các linh mục. Quan sát hình dạng của Olivia, các linh mục siêng năng chống cự và đánh trả.

Họ tập hợp lại với nhau và khuếch đại [sức mạnh thần thánh] của mình, tạo ra một kết giới mạnh mẽ ngăn cản các linh hồn xâm nhập, dần dần đẩy lùi chúng.

Họ có thể đánh trả.

Tuy nhiên, Olivia cảm nhận được sự thay đổi trong bầu không khí.

Một cảm giác ớn lạnh bao trùm toàn bộ cơ thể cô.

Những người bị ám nhìn chăm chăm vào Olivia.

Như thể họ đã xác định được ai là kẻ thù nguy hiểm nhất trong tình huống này.

*Growl!

Một trong những linh hồn bị phân mảnh, khối linh hồn báo thù, lao về phía Olivia.

Olivia mỉm cười đáp lại.

"VẬY THÌ TỚI ĐI."

Vũ khí của cô, Tiamata, được thấm nhuần [sức mạnh thần thánh] to lớn.

"Ta sẽ đốt người thành tro bụi."

Hận thù, tuyệt vọng và bất công sẽ tan biến, chìm trong ngọn lửa thiêng thiêu đốt các linh hồn.

*Rầm!

Hàng loạt linh hồn báo thù đang tấn công Olivia bị phá vỡ và biến mất, bị nuốt chửng bởi cơn bão [thần lực] do Tiamata tung ra.

Dù đã được cảnh báo, Olivia không lường trước được có thêm ba nhóm linh hồn báo thù tấn công cô từ phía sau.

Cuộc tấn công bất ngờ khiến các hiệp sĩ và linh mục bị chiếm hữu mất cảnh giác, khiến họ có rất ít thời gian để phản ứng. Tuy nhiên, Olivia nhanh chóng lấy lại bình tĩnh và vung kiếm vào những linh hồn đang lao tới.

*Screech!

Cảm giác cắt xuyên qua các linh hồn thật kỳ lạ và kỳ quái, giống như cắt một thứ gì đó vô hình. Nhưng làn sóng đầu tiên đã được giải quyết, và sau đó làn sóng thứ hai đến.

*Shriek!

“...!”

Các linh hồn không ngừng tấn công kết giới thần thánh của Olivia, nhưng chúng không thể xuyên qua năng lượng thần thánh đang dâng trào trong cô. Tuy nhiên, một làn sóng thứ ba theo sau.

*Groan!

"Chết tiệt!"

Làn sóng tinh linh thứ hai nhấn chìm Olivia, tạo ra một áp lực nghẹt thở. Cảm giác như bị nhấn chìm

trong một đồng bùn sũng, đè nặng lên tứ chi và cản trở khả năng truyền [thần lực] vào Tiamata của cô.

Mặc dù được bao quanh bởi ngọn lửa thần thánh thiêu rụi những sinh vật không trong sạch, nhưng các linh hồn vẫn bám lấy Olivia, siết chặt lấy cô.

*Growl!

Khi chuyển động của Olivia chậm lại, nhiều khối đen hơn xuất hiện từ các hiệp sĩ và linh mục bị chiếm hữu. Có vẻ như mục tiêu duy nhất của họ là giết hoặc sở hữu Olivia.

Hàng chục linh hồn thoát khỏi vật chủ của chúng và tấn công Olivia, người đã chiến đấu để thoát khỏi sự kìm kẹp của các linh hồn.

*Shriek!

*Thud! Thud! Thump!

Từng con một, các linh hồn bám lấy Olivia như những cục bùn, bao phủ cơ thể cô.

“Ugh... Ugh...”

[Sức mạnh thần thánh] màu vàng chảy ra từ Olivia, hầu như không chống lại được sự xói mòn, nhưng những linh hồn không ngừng tiếp tục cố gắng tiêu thụ cô.

“Hãy cứu lấy Giáo Hoàng!”

Các nữ tư tế cũng truyền [sức mạnh thần thánh] của họ, cố gắng giải cứu Olivia khỏi cuộc tấn công dữ dội.

—Hai con đường nằm trước mắt họ: gục ngã hoặc kiên trì.

Giữa cuộc chiến đấu của mình, Olivia cảm thấy một nỗi kinh hoàng ớn lạnh khi bị nhấn chìm bởi khối lượng lớn các linh hồn.

Không phải là cô không thể đánh bại chúng, cô có thể nhìn thấy những linh hồn bị thiêu đốt bởi [sức mạnh thần thánh] của cô và ngọn lửa thánh của Tiamata.

Các linh hồn chắc chắn đã bị thiêu hủy, nhưng chúng là vô số thực thể riêng biệt, không chỉ một con ma.

-Hehehe!

-Mẹ....!

-Tôi không muốn chết...!

-Tại sao lại là tôi...?

-Tại sao tôi phải chết?!

Những lời hấp hối và những suy nghĩ cuối cùng đầy tuyệt vọng của các linh hồn thì thào vào tai Olivia khi chúng xuyên qua kết giới thần thánh của cô.

—Tuyệt vọng.

-Ma Vương.

-Phải chết.

-Những người đứng về phía Ma vương.

-Bản thân Ma Vương.

-Tất cả đều phải chết...!

-Tại sao lại giết tôi?

—Thù ghét.

Olivia kinh hoàng nhìn những linh hồn báo thù, những kẻ vẫn ở lại thế giới ngay cả sau khi chết, hy sinh bản thân để không ngừng theo đuổi mục tiêu trả thù Ma vương.

Các linh hồn không đặc biệt mạnh, nhưng chúng rất nhiều.

Khi chúng bị tiêu diệt dưới [sức mạnh thần thánh] tổng hợp của Olivia và các nữ tu sĩ, các linh hồn nhắm đến việc tiêu diệt cô ấy hoàn toàn.

Có vẻ như họ đã sẵn sàng tự hủy hoại bản thân, đánh cược sự tồn tại của mình để báo thù.

Rất nhiều linh hồn phần uất, mỗi linh hồn là một thực thể riêng biệt, tất cả đều có chung một mục tiêu: cái chết của Ma vương, sự sụp đổ của hắn và sự diệt vong của những người theo hắn.

Chúng kiến sự ghê tởm của loài người đối với Ma vương và sự oán hận của những người đã khuất, Olivia nghiêng chặt răng.

“Các ngươi thì biết gì...”

Các người, các người có thể hiểu được điều gì?
Các người có biết ngay cả sự thật nhỏ nhất không?

"Các người... không biết... không biết gì... không biết gì cả..."

Thật bất công và bất công vì họ không biết gì.

Cuối cùng, Olivia không thể không phản ứng lại sự phẫn uất và tức giận của các linh hồn, khiến trái tim cô bị rạn nứt, một phút yếu lòng.

*Crash!

Một vết nứt xuất hiện trong [sức mạnh thần thánh] xung quanh Olivia, và các linh hồn tràn vào, giống như nước thấm qua một vết nứt trên đá.

*Rầm!

Cơ thể của Olivia bị nhấn chìm bởi một bầy linh hồn đen.

"Ah ah...!"

Những linh hồn bóng tối xâm lược xuyên qua tâm trí cô ngay lập tức, và cô mất bình tĩnh trong giây

lát. Lá chắn [thần lực] của cô biến mất, và ánh sáng vàng của Tiamata cũng mờ đi.

*Groan

Khi Olivia bị lũ linh hồn nuốt chửng, cô chỉ biết hét lên bằng một giọng không thể diễn tả được.

Một mảnh vỡ duy nhất đã tạo gánh nặng cho các hiệp sĩ và linh mục, thậm chí khiến một số phát nổ. Bây giờ, tất cả các linh hồn lao vào ăn tươi nuốt sống Olivia.

[Thần lực] tràn vào từ bên ngoài, nhưng bên trong, các linh hồn đã tràn lan, cố gắng chi phối tinh thần và linh hồn cô, phóng thẳng những lời nguyên rủa vào tâm trí cô.

Cơ thể con người là để chứa một tâm trí và một linh hồn.

Vô số linh hồn hiện đã trộn lẫn và nhập vào vật chứa đó, chắc chắn sẽ làm tan vỡ tâm trí của một người ngay cả khi họ là những linh hồn nhân từ.

Tuy nhiên, đây là những linh hồn oán giận chứa đầy ác tâm, hận thù và mong muốn hủy diệt.

Tuy nhiên, Olivia Lanze sẽ không sụp đổ dễ dàng như vậy.

Sinh ra với tài năng [Thánh Linh], cô ấy có một sức đề kháng đáng kinh ngạc trước bất kỳ sự can thiệp hoặc tác động có hại nào lên tâm trí của mình từ khi còn nhỏ.

Ông trời không chọn những kẻ dễ dàng gục ngã, và cô cũng không ngoại lệ.

Giữa biển tâm hồn đầy sóng gió, Olivia bám víu lấy chút tỉnh táo cuối cùng của mình như kẻ bị bỏ rơi trên một chiếc bè, cố gắng chịu đựng một cách tuyệt vọng.

Cô phải đối mặt với những làn sóng oán giận, giống như một cơn sóng thủy triều đe dọa nghiền nát tinh thần của cô.

Olivia đã thua trận chiến thể xác, và nếu những cuộc đấu tranh tinh thần và tinh thần của cô ấy cũng sụp đổ, cô ấy sẽ không còn tồn tại.

Sợ hãi bị kéo xuống vực sâu của biển linh hồn, cô gồng từng cơ bắp để chống lại cảm giác bị kéo

xuống bởi những linh hồn đang nắm chặt lấy tóc, tay và chân của cô.

Giữa nỗi đau và nỗi sợ hãi kỳ dị, ghê rợn, tâm hồn mong manh của Olivia như một con thuyền nhỏ đang chực chìm giữa sóng gió bão bùng.

Cô ấy bị nhấn chìm bởi sự oán giận và ác cảm bắt nguồn từ lòng căm thù, và do sự phản kháng lại chúng, cô ấy đã để cho tâm trí mình suy yếu.

Giờ đây, Olivia cố gắng giữ cho mình tỉnh táo, sợ rằng cảm giác về bản thân có thể biến mất hoàn toàn.

“Huuu... huuuuuuuuuu...!”

Đối mặt với những sinh vật đen tối và những linh hồn báo thù khao khát trả thù, Olivia cố gắng nhớ tên của một nữ thần: Towan, nữ thần của sự thuần khiết.

Cô hy vọng rằng bằng cách lặp lại cái tên đó, cô có thể ngăn cái tôi của mình chìm xuống và linh hồn cô không bị hủy hoại.

Để duy trì một tâm hồn trong sáng và mạnh mẽ, cô đã cố gắng khắc ghi tên của nữ thần vào trái tim và tâm hồn mình.

Cô ấy cần sự yên tĩnh để vượt qua sự hỗn loạn và để vượt qua vùng biển đầy sóng gió, Olivia Lanze đã nhớ tên của nữ thần.

*Kiaaaaaaaaah!

Tuy nhiên, ngay cả khi cô tuyệt vọng tìm kiếm tên của nữ thần, sự giúp đỡ của thần thánh đã không đến được thế giới tinh thần của cô. Trong biển bão, tên của các vị thần đã quá xa.

Trong tận cùng tuyệt vọng, Olivia cố gắng vực dậy tinh thần đang chìm đắm của mình và cầu xin.

Ôi, Ngũ Đại Thần. Năm vị thần có tên khác nhau nhưng cùng một bản chất. Các người không thể bỏ rơi tôi như thế này. Chọn tôi chỉ để tôi vỡ vụn như thế này sao?

Tôi có thể không biết ý định của Ngài, nhưng chắc chắn ngài đã không tạo ra tôi chỉ để bị chà đạp bởi những ác cảm và ám ảnh đơn thuần, phải không?

Ngay cả khi cô ấy tuyệt vọng kêu gọi tên của nữ thần trong trái tim mình, sự bình yên vẫn không đến, và những linh hồn báo thù vẫn tiếp tục tràn ngập tâm trí Olivia.

Họ tìm cách phá vỡ kim khí mang tên Olivia Lanze và thống trị cơ thể tan nát của cô.

Trong trạng thái hỗn loạn nơi có quá nhiều thứ khác ngoài bản thân cô xâm nhập vào, ở rìa ý thức và cơ thể, Olivia nghĩ: Nếu mình sụp đổ như thế này, nếu mình biến mất như thế này, Reinhardt sẽ rất đau buồn.

Nếu cuộc sống này, được Reinhardt cứu hết lần này đến lần khác, cuối cùng lại chìm trong sự thù hận không đáng có này, thì Reinhardt, vốn đã mang trong mình cảm giác tội lỗi vì đã cố gắng cứu thế giới chỉ để rồi nó sụp đổ, cũng sẽ tự trách mình về cái chết của Olivia.

Cô không muốn điều đó xảy ra.

Cô không thể là nguyên nhân khiến anh đau khổ.

Đối với Reinhardt, người chắc chắn đã tràn ngập nỗi buồn và đau đớn, cô ấy không thể là nguồn gốc của bất kỳ sự tuyệt vọng và sợ hãi nào nữa.

Giữa dòng linh hồn tràn vào và giữa những lời thù hận đối với Ma vương mà họ phun ra, Olivia cuối cùng cũng buông bỏ được nỗi ám ảnh về sự yên tĩnh.

Cuối cùng, sự bất công này đã khiến cô tức giận. Tại sao lại là lỗi của Reinhardt khi thế giới lại kết thúc như thế này trong quá trình cố gắng bảo vệ nó?

Thật khó để hiểu tại sao Reinhardt lại bị đổ lỗi cho những vụ giết người kỳ lạ của Liana de Grantz.

Anh ấy có phải chịu trách nhiệm về mọi thứ không?

Mặc dù cái chết của các nạn nhân thật đáng thương và khốn khổ, nhưng sự đau khổ của họ không thể biện minh cho sự thù hận và giận dữ sai hướng.

Cuối cùng, Reinhardt đã làm gì khủng khiếp đến thế, khiến anh ta trở thành mục tiêu cho sự thù hận như vậy?

Cuối cùng, Olivia đã từ bỏ mong muốn duy trì lý trí và sự điềm tĩnh trong khi vùng vẫy trước những cơn sóng đang chực nhấn chìm mình.

Cô tìm thấy một mục đích duy nhất để bám vào.

"Những... những linh hồn bị nguyên rửa này..."

Trong dòng nước lũ, cô tìm thấy thứ gì đó để bám vào.

"Thật là... tức giận, phải không?"

"Ugh... thật sao...?"

Có vẻ như cơn thịnh nộ đóng vai trò là mỏ neo của cô ấy.

*Zap!

Phản ứng trước sự tức giận của Olivia, Thánh tích giải phóng một dòng sức mạnh đỏ thẫm, phản ánh cảm xúc của cô.

*Whirrrrrr!

Các linh mục và hiệp sĩ, những người đã cố gắng cứu Olivia bằng mọi cách, đã chứng kiến sự bùng nổ dữ dội của [sức mạnh thần thánh] bắn lên trời.

*Rầm

Cột [thần lực] đỏ rực xuyên qua bầu trời bắt đầu lắng xuống.

Các linh mục, kinh hoàng trước cảnh tượng, chỉ có thể nhìn chăm chăm không nói nên lời. Olivia ngồi trên cánh đồng rộng mở, ánh mắt cô không tập trung vào Tiamata, giờ đã thấm đẫm ánh sáng đỏ.

Mặc dù liên tục gọi tên các vị thần, nhưng không có sức mạnh nào đến trợ giúp cô.

Tuy nhiên, sự phẫn nộ của cô trước những hoàn cảnh bất công đã tiêu diệt vô số linh hồn báo thù đang tìm cách tiêu diệt tâm trí cô.

Olivia đã cố gắng giữ được sự tỉnh táo của mình trước sự xâm chiếm đáng sợ vào tâm trí và tâm hồn cô, và trái tim cô vẫn không bị tan vỡ.

"Ugh..."

Nhưng sau khi trải qua một thử thách đau đớn như vậy, Olivia gần như suy sụp.

Một trong những linh mục chạy đến đỡ cô khi cô loạng choạng.

Olivia nhìn cánh đồng giờ đã im lặng. Đám linh hồn báo thù đã tấn công cô đã biến mất, bị xua đuổi bởi sức mạnh của Tiamata, được thúc đẩy bởi cơn giận dữ dội của cô.

Olivia không biết có bao nhiêu linh hồn đã từng ở đó và làm cách nào mà chúng biến mất.

Đó là một thành tích phi thường, một phép lạ.

Olivia không chỉ giữ được sự tỉnh táo mà còn tiêu diệt tất cả các linh hồn cùng một lúc, mặc dù phải đối mặt với những thế lực mà các linh mục và hiệp sĩ lành nghề không thể chống lại.

Không ai trên thế giới giỏi truyền [sức mạnh thần thánh] hơn Olivia. Đó là thành tích mà chỉ Olivia Lanze mới đạt được.

Vẫn còn bàng hoàng, vị linh mục hỗ trợ Olivia thì thào.

"Nó... kết thúc rồi sao?"

Mọi người đều hy vọng rằng cơn ác mộng cuối cùng đã kết thúc.

Tuy nhiên, vẻ mặt của Olivia vẫn ảm đạm, như thể cô ấy có một linh cảm.

Mặc dù cô ấy đã thi triển một thứ gì đó giống như phép màu hơn là [sức mạnh thần thánh], Olivia vẫn nhìn chăm chăm vào thứ gì đó với ánh mắt không tập trung.

Cô nhìn vào vực sâu không đáy, cảm thấy điều gì đó mà không ai khác có thể cảm nhận được. Một cái gì đó trào dâng từ đáy vực thẳm.

*Rầm!

Cái hố phun trào, và vực thẳm phun ra một lần nữa.

*Rú lên!

Biểu hiện của sự thù hận chỉ xuất hiện trong khoảnh khắc trước đó, khối lượng linh hồn báo thù, là vô cùng lớn.

Tuy nhiên, những gì nổi lên bây giờ lớn hơn vài chục lần so với trước đây.

Có vẻ như đám linh hồn báo thù mà Olivia vừa đối mặt đã bị chia thành hàng chục phần.

Tinh thần ban đầu xuất hiện cũng chỉ là một phần nhỏ của toàn bộ. Với vẻ mặt tuyệt vọng, Olivia nhìn chăm chăm vào hiện thân khổng lồ của lòng căm thù.

Cô đã đạt được một phép lạ.

Tuy nhiên, sự thù hận tràn ngập thế giới còn lớn hơn nhiều. Cô lơ đãng nhìn các linh mục, những người quá sợ hãi để hét lên khi đối mặt với sự xuất hiện áp đảo.

"Chạy mau..."

Olivia không thể hoàn thành câu nói của mình.

Làm thế nào họ có thể chạy trốn?

Làm thế nào họ có thể trốn thoát khỏi một thực thể như vậy?

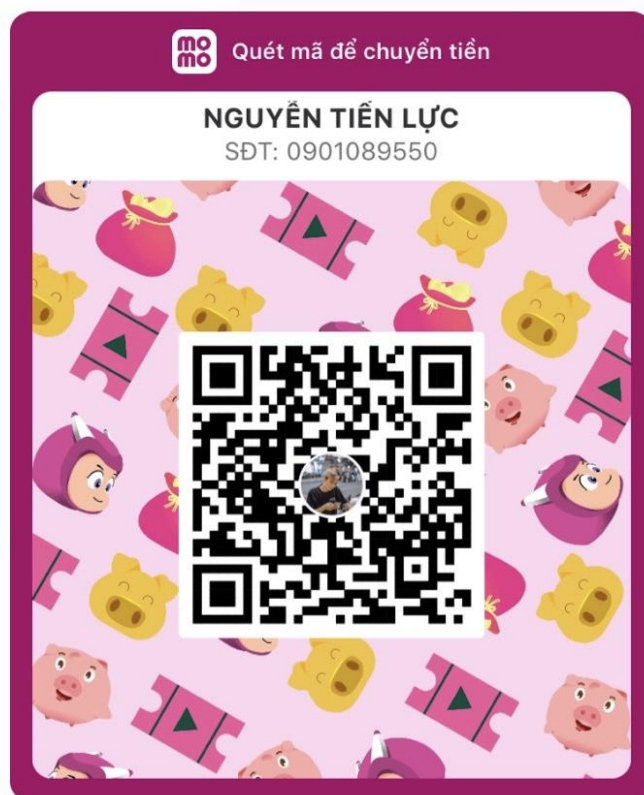
-Roaaaaaaaaaar!

Một lần nữa, làn sóng gào thét của những linh hồn
báo thù nhấn chìm Olivia.

Lần này, cô không thể cưỡng lại.

*(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra
chương nhé.)*

**THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG
HỘ TÔI QUA:**

Thanks For Reading